

Tragédia a telepes faluban

A szegedi sebészeti klinikán meghalt az öngyilkos bácskossuthfalvi gazda

(A Délmagyarország munkatársától) Halak nyílott ki a kórterem ajtaja, egy beteget vittek a műtő felé. Délután 6 óra volt, vizitidő után. Az egyik beteg haldokolt. Agyánál, pap imádkozott, majd feladta az utolsó kenetet. A kórteremben csend volt és szinte hallani lehetett, hogy a haldoklóból elszáll a lélek... Az ápolónővér közelebb lépett az ágyhoz és lefogta a két megmerevült szemet. Hat óra múlt néhány perccel. Az ablakhoz odavágódott egy repülönívgyógyász szürke veréb. Azután csend lett... A halottat kivitték, nem törődött vele tovább senki...

A sebészeti klinika kórtermében meghalt egy öngyilkos. Neve: Bánicz István, életkora: 24 év, foglalkozása: gazdálkodó, lakhelye: Bácskossuthfalva. A halál neme: agyrontcsolás...

Letörölte homlokáról a verítéket, a kocsni mellé ment és az árnyékból felvette a kantát. Ivott belőle. Azután végignézett a meghajlott hátú munkásokon, megfente kaszáját és tovább dolgozott. Társaival kaszálta a buzát, két nap múlva el kell készülni a táblával, mert holnapután a szérűskertbe beáll a cséplőgép. Vágta a buzát és néha beszélgetett is. Apja dolgozott mellette, jól megtermett, öntudatos gazda.

— Néhány óra múlva lemegy a nap, ha befejeztük, he kéne nézni a kocsmába. Tartson velem!...

Nem kapott fejeletet, tovább dolgozott. Megállt néha, elnézett az újonnan felépített fal felé, ahová csak néhány hónapja jött Hosszu volt az út ideig Bukovinából. Készen kaptak mindent. A házak már álltak, csak tatarozni kellett egy kicsit a pajtát. Egy tehén van benne, úgy hozták magukkal. Szép ház, egyforma mind. Az asszony most nincs otthon, pedig szükség volna asszonyra is. Szabadkán fekszik a kórházban. Valami könnyebb baj támadta meg. Az orvos azt mondta, nem súlyos, egy hét múlva már otthon is lesz. Kell is, szükség van rá...

Gondolkozott és vágta a buzát. Jó föld, jó termés, másult nem ad ennyit. Meg kell becsülni, ápolni kell, szeretni. A föld meghálálja. A falu nem messze van ide, alig néhány kilométer csak. A végén diadalív van, rajta felírás: Bácskossuthfalva...

Lassan este lett, amikor letette a kaszát, lába előtt egy üregi nyul szaladt el. Keletre törtött...

— Holnap korán kezdjük — mondta az apja. Holnapután beáll a gép...

— Korán beáll a gép! — Aztán ismét a kocsmára gondolt. Mégis elmegy, lehet, hogy apja is vele tart. Csak egy félliter iszik, teheti, módja van rá. Jó a termés, jó a föld és a felesége egy hét múlva otthon lesz.

Az első félliter után úgy gondolta, még egy félliter nem árt meg. Azután azt vette észre, hogy valahonnan cigány került elő. Miért ne? Módja van rá. Huzta a cigány és Bánicz István mulatott. Megvendégelte a cigányt, kapott mindenki bort, meg vacsorát. Virágos kedvében volt, a bor már a fejébe szállt. Ejjélfelkor sem ment haza. Átmulatatta az éjszakát.

A nap már feljött Kelet felől, Vörösen izzott, úgy nézett rá, mintha őt vádolná... A mezőre ment, megfogta a kaszát és vágni kezdte a buzát. Nem gondolt semmire, agya tompa volt tegnap este hamisan huzta a cigányt. Valami mozgott a távolban. Azt hitte, idegen, haragosan nézett a jövővény felé, aztán elmosolyodott: apja volt.

— Nem voltál otthon! Vártalak! Az asszony is megjött. Egész éjjel sirt!...

— Hadd sirjon, nem árt — csapta föl dacosan fejét. — Neki ne parancsoljon senki, asszony se, még ha felesége is. Az asszony dolgozzon, szükség van munkájára és tovább vágta a rendet.

Később mégis meggondolta magát. — Hazamégyek. Almos vagyok? Elindult az úton.

Otthon hirtelen nem tudta mit mondjon az asszonynak. Megkérdezte:

— Hát hazajöttél?

— Haza!... — szólott az asszony, azután sirva fakadt. A férfi nem szólt hozzá, meg se ölelte úgy, mint máskor. Nem volt mondani valója. Valami gondolt arról, hogy nem kellett volna tegnap mégse kocsmába menni.

— Befekszem!... — mondta és felöltözve az ágyra dőlt.

Rosszkedvéen ébredt. Fáradt volt, haragos. Ebédet kért. Az asszony oda tette elébe a levest. Nem ette meg.

— Irhatalm volna, hogy hazajössz — lámadt feleségére.

Az asszony megint sirva fakadt.

— Ne sirj tel... és megütötte az asszonyt. Két év óta először. Az asszony elrohant, egyedül maradt a szobában. Mindenkire haragudott, önmagára is. Belebámult az országút porába. Nemsokára kocsizörgést hallott. Az asszony jött haza, meg az apja.

— Megütötte az asszonyt?

— Meg én! Megérdemelte!...

— Hát akkor én is megütlek. Az asszony még beteg — mondta az apja és megütötte a fiát.

Bánicz Istvánt elöntötte a méreg. Apja öt éves korában ütötte meg először, mert anyjának azt felelte egyszer, hogy — nem. Most ismét megütötték. Ember őt nem ütheti meg, még ha apja is. Vérben forgott a szeme, nem látott és az ap-

HIREK

— A szegedi egyetem tanárvizsgáló bizottsága. A kultuszminiszter 1941—42. tanév tartamára a szegedi középiskolai tanárvizsgáló bizottság elnökévé dr. Mester János egyetemi tanárt, al- elnökévé pedig dr. Frölich Pál egyetemi tanárt nevezte ki. A bizottság tagjaul az egyes szaktárgyakat előadó professzorokat nevezte ki a miniszter. — A tanítóképzőintézet tanárvizsgáló- bizottság elnökének kinevezése ugyancsak meg- jelent a hivatalos lapban. A bizottság elnöke az 1941—42. tanév tartamára is dr. Ábrahám Am- bus egyetemi tanár, az eddigi elnök lett, alelnöke pedig dr. Schilling Gábor, a tanárképző főis- kola igazgatója. A bizottság tagjai az egyetem szaktanárai.

— A TISZA VIZÁLLÁSA. A rendőrség sze- gedi révkapitánysága jelenti: a Tisza vízál- lása augusztus 11-én reggel 7 órakor 236 cm, hő- mérséklete 20 fok Celsius, a levegő hőmérsék- lete 16 fok Celsius volt.

— Tessék beállni a sorba!... „Nép- uszág” című hőmezővásárhelyi lap társunk írja az alábbi kedves történetet dr. Sim- kó Elemerről, Hőmezővásárhely népszerű főispánjáról:

„Kedves jelenet színhelye volt pénteken délelőtt a Szent Antal-utcai iskolában el- helyezett Közellátási Hivatal folyosói ré- sze. Ezt az új kirendeltséget dr. Simkó Ele- mér főispán hívta életre csütörtökön és ugyancsak a főispán volt az, aki pénteken meg akart győződni arról is, vajjon mi- lent szuperál az adminisztráció. Ment, hogy vizsgálatot tartson és ahogy odaért, Csokán Péter nyugalmazott közigazgatási altiszt imígyen szólította le:

— Tessék beállni a sorba!... Nincs ki- vétel...

A főispán teles nyugalommal fogadta a „rendelkezést” s már-már teljesíteni akarta a kívánságot, amikor a sorból többen Cso- kán Péter fülébe sugták...

A jó öreg altiszt egy pillanatra meghö- kent, de mindjárt feltalálta magát és bele- helyezkedve élete aktív napjaiba, — így szólt...

— Tessék méltóságos ur!...

Simkó főispán meglátó és mélyen érző embe s amikor elindult a most már nyi- tott úton, megvigasztalta Csokán Pétert:

— Nincs semmi baj!... Igy kell csinál- ni!...

A vizsgálat után már utat nyitott Cso- kán Péter a főispánnak és haptákba vágva magát, azt mondta:

— Méltóságos uram, ezután meg fogom ismerni!

jára támaszkodott az öregembert, többször is, az apja kirohant megdühödött fia elől az ut- cára. Az asszony vele futott.

Egyedül maradt. Agya a verekedés közben ki- tisztult, most már szégyelte a dolgot. Szobájába ment, a szekrényből kikereste revolverét. Eddig nem volt rá szükség. Nézegette a pisztolyt, azután hirtelen feje felé fordította és meghuzta a ravaszt. Dörrenés, elvágódott, még érezte, hogy folyik mellére a vére, tudja, hogy meg fogják és ágyba fektetik. Szeme kinyílik, homályosan látja asszo- nyát és apját.

— Bocsássatok meg!...

Elvesztette eszméletét. Aznap Szabadkára szál- litották a kórházba. Megoperálták, majd ismét autóra tették és Szeged felé robogtak vele. A kórteremben még egyszer magához tér, értelmet- len szavakat sug bele a levegőbe.

— Nem akartam... Bukovina... az asszony... szerettem...

Apolták, de hiába. Halálosan beteg. A golyó a fejébe ment, Szabadkán kivették, de menthetetlen. Papot hívnak. Eszméletlenül fekszik, nem tud semmit... Holttestét Bácskossuthfalvára vitték. A keresztjére ráírták: Bánicz István, élt 24 évet... Született Hadikfalván, Bukovinában.

K. I.

— Gyenge bortermésre számítanak Szabadkán. Szabadkáról jelentik: Szabadka és környéke ki- tűnő bortermő vidék. A szabadkai zamatos és jó- illatú borokat a múltban a versecskörnyéki gyen- ge minőségű borok javítására használták fel. Az idén a rendszertelen és elégtelen permetezés miatt gyenge bortermésre számítanak Szabadkán. Egyes helyeken kitűnőnek mutatkozik a szőlőtermés, de a szőlők kétharmada elpusztult a szélsőséges idő- járás miatt.

— Iskolai hír. Háztartási-gazdasági szaktanfo- lyamok nyílnak Nagyváradon a vallás- és közok- tatásügyi minisztérium legújabb tanterve alapján. 1 éves tanfolyam érettségizett vagy 8 középisko- lát végzett leányok számára. 2 éves tanfolyam négy középiskolát vagy 8 elemi végzett leányok részére. A tanfolyam szeptembertől júniusig tart. Tájékoztatót készséggel küld az igazgatóság, Nagyvárad, Csáky István-utca 29.

— Műkedvelőeladás a Városi Színházban. Vincze István kitűnő muzikájú operettjét hoz- ták színre nagy felkészültséggel a Hivatszerve- zet és az EMSZÓ műkedvelői vasárnap a Városi Színházban. A szereplők közül Jurka József ara- tott nagy sikert, mellette Domaházi Anna szere- pelt kiválóan. Csuri Etelka hangjával, Szógi Zoltán pedig játékával tűnt ki. A sikerhez hozzájárul- tak még Verebes Ernő, Bagoly Józsefné, Varga József, Murka Károly, Losonecz László, Balogh József, Csuri Lajos és Kormos László egy-egy epizód szereppel. Szógi Zoltán és Szőnyi József hi- bátlanul rendezték a darabot.

— Szabadtéri előadások Kolozsváron. A szegedi Dóm-téren már második nyáron hall- gatnak a Muzsák, másutt azonban most is rendeznek szabadtéri előadásokat. Budape- sten a Margitszigeten egy németországi szin- házi vállalkozó rendezett inkább nagy anyagi, mint művészi siker mellett szabadtéri színházat. Kolozsváron pedig, amint az ottani lapokból olvassuk, műkedvelők vállalkoznak szabad- téri előadások tartására. A Zsoltáros kert műkedvelő csoportja Hoffmannstahl miszté- riumát adja elő. A református kollégium ud- varán emelt szabadtéri színpadon kerül elő- adásra a mű. Az első előadást Szent István- kor tartják.

— MUNKAKÖZVETÍTÉS. Munkát kaphatnak a hatósági munkaközvetítőnél Férfiak: 2 kovács helyben, 1 stabil kazánfűtő helyben, 2 műszerész helyben, 1 villanyserelő helyben, 1 kályhás hely- ben, 3 szallagfűrészmunkás vidékre, 7 asztalos helyben, vidéken, 1 kádár vidéken, 4 bognár hely- ben, vidéken, 1 kosárfonó vidéken, 1 kárpitos helyben, 1 kötélgyártó vidéken, 2 szabó helyben és vidéken, 1 cipész helyben, 5 borbély helyben. Nők: 5 hölgyfodrászno helyben, 1 gépirónó hely- ben, 1 cukrászdai kiszolgáló helyben, 10 mindenes, 10 mindenes bejárónó, 6 mindenes főzőnő, 2 cukrász vidéken, 4 kubikos helyben, 1 kőműves helyben, 1 raktárnok helyben, 1 kereskedősegéd helyben, 2 ügynök helyben, 3 kifutó helyben, 2 gazdasági mindenes helyben, vidéken. Tanonche- lyek: 1 kovácsstanonc, 1 lakatostanonc, 1 fémcsi- szolótanonc, 1 bádogostanonc, 1 rézöntőtanonc, 2 műszerészstanonc, 1 kárpitostanonc.

— Az olyan egvének, akinek bélürülése elég- telen ezért emésztése meg van zavarva és alud- ni nem tud, ajánlatos korán reggel egy pohár ter- mézetes Ferenc József keserűvizet éhgyomor- ra inni, mert ennek hashajtó hatása alapos és biztos, enyhe és kellemes. Kérdezze meg orvosát!